

Čís. 14140.

Zákon o dočasném opatření v exekučním a konkursním řízení proti zemědělcům ze dne 24. února 1934 čís. 33 Sb. z. a n.

Výživné, které jest dlužník povinen poskytovat oprávněnému podle zákona, nepozbylo povahy privilegované pohledávky ve smyslu § 3 b) zák. čís. 33/34 Sb. z. a n. tím, že bylo na dlužníkově nemovitosti zajištěno a nemovitost přešla na jiného než původně zavázaného dlužníka.

(Rozh. ze dne 7. února 1935, R I 1648/34.)

P r v ý s o u d vyhověl návrhu povinných, by exekuce proti nim vedená byla podle § 1 zákona ze dne 24. února 1934 čís. 33 sb. z. a n. odložena mimo jiné z těchto **d ů v o d ů**: Soud má zjištěno, že pohledávka exekucí vymáhaná povstala za výživné, které měl vymáhajícimu věřiteli platiti Alois R-a. a nikoliv povinní, kteří tuto pohledávku převzali koupí nemovitosti, na kterou je vedena dražba, jak z knihovního výtahu při spisech připojeného jest patrno. Dle § 3 zák. čís. 33/34 jest vyloučen odklad exekuce, jde-li o výživné, které jest dlužník povinen oprávněnému poskytovat dle zákona. Ježto povinní nejsou povinni poskytovat výživné dle zákona, nýbrž Alois R-a. jako otec vymáhajícího věřitele, jedná se v tomto případě o pohledávku, kterou povinní převzali jako nabyvatelé nemovitosti a kterou jen jako nabyvatelé jsou povinni též platiti. Z důvodu toho jest soud toho názoru, že nejde v tomto případě o pohledávku ve smyslu § 3 zák. čís. 33/34 a odklad exekuce, jak v nálezu uvedeno, povolil, **R e k u r s n í s o u d** změnil usnesení prvního soudu a návrh na povolení odkladu exekuce zamítl.

N e j v ý š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Praví-li se v § 3 lit b) zák. čís. 33/34 sb. z. a n., že ustanovení § 1 a 2 tohoto zákona neplatí o vymáhání výživného, které jest dlužník povinen poskytovat oprávněnému podle zákona, jest tomuto ustanovení zákona rozuměti tak, že zákonodárce kladl důraz na povahu pohledávky samé a že zvláštní její povaha toho vyžaduje, by mohla býti vymáhána bez jakéhokoliv obmezení. Připojil-li zákonodárce ke slovu »výživného« větu, »které jest dlužník povinen poskytovat oprávněnému ze zákona«, chtěl jen zdůrazniti, že jen výživné ze zákona a nikoliv snad ze smluvního závazku je pohledávkou privilegovanou, která zasluhuje ohledu, že ji lze vymáhati bez jakéhokoliv obmezení, a že nezáleží na tom, kdo jest dlužníkem a proti komu se vymáhá, ana pohledávka na výživném nepozbyla povahy privilegované pohledávky tím, že byla na realitě zajištěna a realita přešla na jiného než původně zavázaného dlužníka. Ustanovení uvedeného zákona jakožto zákona výjimečného jest vykládati přísně, čemuž vyhovuje shora uvedený výklad ustanovení § 3 zák. čís. 33/34 sb. z. a n., jehož účelem bylo, aby bylo lze vymáhati uvedené tam pohledávky bez jakéhokoliv obmezení.